

[AM2021.06.11Ø2]

Københavns Byrets DOM - 29. januar 2021 - SS 1-17 596/2020 - BC 0100-73241-01654-19

Anklagemyndigheden mod T , født september 1979

Sagens baggrund og parternes påstande

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskriftet er modtaget den 26. juni 2020.

T er tiltalt for

1.

vold efter straffelovens § 244. stk. 1,

ved i perioden primo 2016 til den 2. oktober 2019 på bopælen Adresse1 i København, flere gange ugentligt at have udsat F for vold, idet tiltalte slog F på kroppen med flad hånd og genstande i form af bælt, håndklæder, kabler eller lignende, ligesom tiltalte sparkede F på benene med blå mærker til følge, samt endelig den 18. september 2019 at have kastet en kop med varm kaffe efter F , hvorved kaffen ramte F på benene.

2.

psykisk vold efter straffelovens § 243,

ved i perioden fra den 1. april 2019 til den 2. oktober 2019 på bopælen Adresse1 i København, gentagne gange at have udsat F for groft nedværdigende, forulempende eller krænkende adfærd, idet tiltalte blandt andet installerede en GPS-tracking på F's mobiltelefon og Ipad, krævede at F skulle spørge om tilladelse til gøremål i hverdagen, pålagde F ikke at tale om forholdene i hjemmet til psykolog eller sundhedsplejerske, ligesom tiltalte tørrede mad af på F , ødelagde hendes personlige papirer og smed bleer og skrald efter hende, alt hvilket var egnet til utilbørligt at styre F .

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6 og § 32, stk. 4, nr. 2 udvises med indrejseforbud i 4 år, subsidiært at tiltalte meddeles en advarsel om udvisning, jf. § 24 b.

Tiltalte har nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært om rettens mildeste dom.

Tiltalte har ikke protesteret mod konfiskationspåstanden.

Tiltalte har påstået frifindelse for udvisningspåstanden.

F har påstået, at tiltalte skal betale 83.477,10 kr. i erstatning. Beløbet er opgjort således:

Svie- og smerte godtgørelse

Godtgørelse for svie og smerte 89 (03.10.19 - 31.12.19)

dage á kr. 205,00 18.245 kr. samt 307 (01.01.20 - 03.11.20)

dage á 210 kr. = 64.470 kr. nedsat til maksimumbeløb

80.000 kr.

Helbredsudgifter

Psykologbistand 3.477,10 kr.

I alt 83.477,10 kr.

Beløbene er påstået forrentet 30 dage fra den 25. november 2020, jf. erstatningsansvarslovens § 16.

Tiltalte har påstået frifindelse for betaling erstatning og har bestridt kravets størrelse.

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af tiltalte og vidnet F , V1 og V2 .

Tiltalte forklarede, at han og F var samboende i 4-5 år. De mødtes i 2015-2016 om sommeren. De overnattede hos hinanden i København og Malmø. De blev straks forelskede og var stort set aldrig fra hinanden og de boede sammen i et års tid. I august skulle han fraflytte sin lejlighed i Malmø, da lejemålet udløb, og så besluttede de, at han flyttede ind hos hende. Det kan godt passe, at det var i august 2016. De boede sammen til den 5. oktober 2019.

Den nemmeste måde at beskrive deres forhold på er at fortælle, at F er mor til deres datter fra 14. april 2018. Det var planlagt. Han syntes, at deres forhold var godt. Da X1 blev født, kom der nogle økonomiske problemer, der gjorde livet en smule besværligt hvor meget de kunne bruge på mad og lignende. Han havde haft en depression. Det var noget F påpegede og hun foreslog, at han fik hjælp. Det var han enig i og F støttede ham meget. F havde nok bemærket, at han ikke var så social, og han græd også. Den dag,

hun sagde det til ham, lå han i sengen om eftermiddagen og havde det forfærdeligt. Hun sagde, at hun støttede ham, og at de ville komme igennem det sammen. Han gik i den periode på universitetet, og F var en del på hospitalet med sygdom i lungerne. Han var meget berørt af, at han dumpede sine fag og at hun var syg. Deres forhold var imidlertid under konstant forandring og udvikling på en positiv måde.

F lider af akut astma. Det tager hun dagligt medicin for. Hun bruger inhalator dagligt. Hun havde også smerter, og han tror, at hun er blevet diagnosticeret med fibromyalgi. Hun talte også med en psykolog mod slutningen af hans forløb hos psykolog, der strakte sig over 18 måneder-2 år. Psykologen inddrog F i hans terapitimer for at arbejde med dem indenfor rammerne af, at de var en nyetableret familie. Det kan være, at det allerede var, før X1 blev født. Hans psykolog mente, at F havde sine egne udfordringer. Psykologen foreslog, at hun fandt sin egen psykolog.

Han husker, at det kom frem i sessionerne, at F havde svært ved at være ærlig over for ham om sine følelser. Det sagde hun selv. Det problem, de arbejdede med, var, hvorfor hun følte, at hun ikke kunne være ærlig over for ham. Han husker at bekymringen gik på, hvad han ville mene om hende, og hvad hun ville tænke om sig selv. Det lød, som hun mente, det var svært, hvad hans reaktion ville være, hvis hun var ærlig. Det var han uforstående for. De lavede en øvelse, hvor hun skulle være helt åben og ærlig over for tiltalte og se, hvad konsekvensen ville være i det rum. Hun græd, da hun oplevede, at han påskønnede hendes ærlighed. Det var problematisk, at hun havde det svært med at være ærlig, da han gerne ville være ærlig.

Han ved, at F flyttede på krisecenter. Han ved ikke hvorfor.

Forespurgt, om han har installeret en gps-tracking på F's telefon eller overvåget hende på andre måder, nægtede han dette. Han har ikke beholdt hendes telefon.

Da F havde været væk i halvanden til to uger, havde han stadigvæk ikke nogen ide om, hvorfor hun var rejst. Han prøvede at kontakte hendes forældre og søskende. Hans forældre prøvede at ringe til F's forældre med e-mail, sms og telefonopkald. Han fik absolut ingen oplysninger om sit barn. De kendte hinandens koder til telefonen, og han vidste, at hendes gamle Iphone lå i skuffen. Han prøvede at finde oplysninger om, hvad der foregik. Han så en besked, hun havde sendt til sine veninder. Det fremgik, at hun havde været udsat for vold i hjemmet over det sidste års tid, at hun ikke havde haft lov at sige noget om det før, at han havde forsøgt at kontakte familie og venner, og at hun havde bedt dem om ikke at besvare henvendelser, fordi det ville give ham mulighed for at trække hendes venner ind i sit spil. Han forsøgte kun at kontakte F's familie. Men han har haft kontakt med hendes bedste veninde, X2, en eller to dage, efter hun var rejst. X2 vidste heller ikke, hvorfor F var rejst. X2 havde mødt F, efter de var vendt tilbage fra Australien. F havde intet sagt om problemer, men havde fortalt at alt var gået rigtig godt i Australien.

Han kontaktede nok F's familie utallige gange, måske 20 gange, der var ubesvarede, mails og beskeder. Men da han ikke fik svar, blev det mindre og mindre fra hans side.

På et tidspunkt for ikke lang tid siden, blev han pludselig ringet op af X2. Hun spurgte til ham og sagde, at hun ikke kunne forestille sig, hvordan det ville være ikke at se sin datter i 13 måneder. X2 var bare generelt bekymret for ham, og han forstod, at hun var blevet mistænksom over for F's historier.

Han bestemte ikke over F. Det var hende, der havde bukserne på i deres forhold. Hun skulle ikke bruge hans tilladelse til at gøre noget. Han har ikke beordret hende til ikke at drøfte deres forhold med psykologen eller sundhedsplejersken. Det var præcist modsat. Han lod F tage føringen på de ting. F syntes at være optaget af, hvordan de blev opfattet af sundhedsplejersken. Hun fortalte ham, at sundhedsplejersken kom, fordi han havde gået til psykolog.

Han har en eller to gange tørret mad af på F. Det var i sjov, og hun grinede også. Det kunne være, når de sad og spiste aftensmad med X1, hvor der var mad alle vegne. Han kunne godt finde på at tørre noget af maden af på hende i sjov. Han har selv haft mad i hele ansigtet fra deres lille pige. Det var i en hyggelig sammenhæng. Det er måske sket to eller tre gange.

Han har ikke ødelagt F's personlige papirer. Han har ikke haft enerådighed over dem. Hun havde mange papirer derhjemme. Han er ikke bekendt med, om der var lægepapirer imellem. Han har ikke smidt bleer eller skrald efter hende.

Han har aldrig begået fysisk vold mod F. Han har ikke slået hende med flad hånd på kroppen. Han har ikke slået hende med bælt, håndklæder eller kabler. Han har måske i leg taget et viskestykke, rullet det sammen og svirpet nogen på bagdelen, det har været i en sammenhæng af sjov ikke noget han gjorde i vrede eller noget. Han har ikke smidt varm kaffe på F eller sparket hende på benene.

F havde jævnlig blå mærker. Da X1 var lille, havde F ofte blå mærker på oversiden af låret, hvor X1's små ben kørte op og ned som stempler. F får meget nemt blå mærker af bare en berøring på grund af medicin. Der er mange feriefotos med blå mærker. Alle, der kender hende, ved, at hun nemt får blå mærker. Hun fortalte ham i begyndelsen, at det var på grund af medicinen.

Forevist 4-3 fotos, den digitale ekstrakt s. 25 og s. 26 forklarede han, at F faldt af cyklen. Det blå mærke på indersiden af benet, fik hun, da hendes ben smuttede på pedalen. S 27 er han ikke sikker på, at han har set for, men det er muligvis det samme mærke som på s. 26. Fotos 25 og 26 tog han selv, han har dem på sin telefon. Fotos s 28 og 29 har han taget. S. 30,-33 kan han ikke genkende. De tog billederne for at se, om mærkerne bredte sig eller blev betændte.

Den 18. september 2019 var de i Australien. De var sammen med hans familie, men de har været alene på et eller andet tidspunkt. De havde haft barbeque den dag på Sted1 i South Wales, Australien. Han og F var ikke uvenner den dag. Han kastede ikke kaffe efter hende.

De skiftede begge X1. De havde et skiftebord i soveværelset. Når de havde skiftet X1, foldede de bleen sammen, derefter kastede de bolden ud på gulvet, så de kunne sikre, at X1 var af skiftebordet, før

de tog bleen og smed den ud. De boede i en meget lille lejlighed. Han husker ikke nogensinde at have ramt F med en ble.

De tog tidligere hjem fra Australien, så F kunne deltage i en middag med sine veninder den 24. september 2019.

F har ikke klaget til ham over, at han var hårdhændet eller sagt, at de skulle finde en mere balanceret måde at være over for hinanden på.

F har forklaret, at hun har boet sammen med tiltalte i sin lejlighed fra 2015. De var kærester i 4 et halvt år, så de har boet sammen i 4 år. Hun flyttede fra lejligheden den 2. oktober 2019. Hun skrev til tiltalte, at han skulle flytte fra lejligheden den første november, men hun ved ikke, om han gjorde det. Hun blev den 2. oktober 2019 hentet af sin mor sammen med X1, og den 6. oktober 2019 flyttede hun på krisecenter. I dagene inden boede hun hos sin mor. Hun kunne ikke tage tilbage til tiltalte.

Tiltalte havde sagt til hende, at hvis hun nogensinde gik fra ham, ville han hælde benzin på sig selv og brænde foran hende. Hun var bange for, hvad han ville gøre, hvis han fandt hende eller X1. Hun boede på krisecenter i et år.

De mødtes hos en fælles ven, som inviterede hende. Tiltalte kiggede på hende på en smigrende måde i løbet af aftenen, og senere fulgte han hende hjem. De blev meget hurtigt meget tætte. De var næsten sammen hver dag. Han havde ikke kontakt til familie. Han havde kun hende. Hun syntes, at det var synd for ham, og hun var meget betaget af, at han kunne elske hende så intenst. Hun følte sig tryk med ham. Langsomt kom der udtalelser ind over, som "jeg har ikke andre end dig, hvis du går fra mig, så dør jeg". Valentines dag 2016 sagde hun til ham, at han måske havde en depression, hun kunne mærke depression og angst. Hun kontaktede psykologerne på Sted2, og hun betalte også for, at tiltalte gik der. Hun vidste ikke, om hun kunne klare det. Men hun kunne ikke gå, for han sagde, at han ikke havde andre. Hvis hun ikke kunne hjælpe ham, hvad så. Han sagde, at hvis hun gik, så ville han ikke leve. Der gik et års tid. Hun lånte penge af sine forældre til husleje og hjælpen til ham.

Tiltaltes humør var meget svingende. Hvis hun gjorde noget forkert, blev han ked af det. Hun måtte ikke være for smilende, ikke tale for højt, så slog han hende over fingrene. Det var småting, der kom snigende. Han begyndte at sige, at hun var "et fucking monster" og ikke forstod, hvad han kom fra. Hun skulle ikke tale med sine venner. Han kunne sige ting som, "hvordan kan du leve med dig selv, sådan en fucking prinsesse, man far kvalme af at se på dig". Så kunne han samtidig efterfølgende være meget kærlig og sige undskyld så krammede hun ham og sagde, at det skulle nok gå, "bare vi har hinanden". På et tidspunkt begyndt tiltalte i et forløb på Center for Seksuelt Misbrug, og hun forventede, at han ville få det bedre. Hun blev. For hvis han ikke havde hende, hvem havde han så? Da han gik på Center for Seksuelt Misbrug, kom tiltalte i kontakt med sine følelser, han blev angst og nedtrykt. Han skubbede hende fra siden ind i en væg, og hun blev sparket. Undskyldningerne begyndte at forsvinde. Men hun kunne ikke gå fra nogen, der var syg, og som prøvede at få det bedre. Hun blev gravid. Hun tænkte, han får hjælp, det bliver bedre. Han sagde selv, at han ikke havde det godt. Han begyndte at tage antidepressiv medicin. Angsten mindskedes, men volden

eskalerede. Han begyndte at sige, at psykologen sagde, at han havde ret til at udtrykke sine følelser. Derfor valgte han at reagere på alt. Alt var hendes skyld. Hvis X1 væltede hans kaffe, tog han vidnets kaffe og kastede den på hendes strømpebukser. Da X1 var to dage gammel, sagde han til hende, at "nu kan du aldrig gå, man kan ikke blive skilt, når man har børn".

Mens hun var på barsel, oplevede hun, at han begyndte at følge efter hende. Han begyndte at møde op udenfor, når hun havde været til fysioterapeut og udenfor CBS. Tidligere havde han ringet fem gange om dagen, fordi han havde brug for at vide, hvor hun var. Dengang overvejede hun ikke, at det var mærkeligt. Men da hun begyndte at skrive speciale, dukkede han op på Den Sorte diamant, og han stod ved metroen og ventede på hende. Han stod udenfor Fakta, når hun havde været der. Hun sagde, at han var nødt til at gå i behandling. Når hun kom ud, spurgte hun, hvorfor han var der. Han sagde, at han havde brug for at vide, hvor hun var. Hun fik en mail fra google maps om at dele location med tiltalte. Hun har aldrig selv installeret noget, der kunne give mulighed for overvågning, men tiltalte har ofte taget hendes telefon. Hun syntes også, at det var irriterende, at hun hele tiden skulle forklare sin speciemakker, hvorfor tiltalte dukkede op.

Volden eskalerede. På Vej1 havde tiltalte købt et hdmi kabel. Det slog han hende med. Han slog med våde håndklæder og bæltter, og han sagde, at det var for sjov, og at hun var en kælling, der ikke havde humor. Nogle gange blev hun chokeret og vred eller hun blev ked af det og græd. Men blev hun ked af det, blev han mere sur, og så ville det eskalere, så ville han slå mere eller kalde hende endnu flere grimme ting. Han fik angst, og det var hendes skyld. Da han kastede kaffe på hende, så tørrede hun op og lavede ny kaffe. Hun lærte meget at lukke ned. Han blev ked af det, han gik ind i sengen, og hun gik efter ham, og så lå de i ske, og hun sagde, at det skulle nok blive ok. Hvis hun ikke gjorde det, så blev det meget værre. Hun sagde undskyld hele tiden. Hun undskyldte for at putte X1 for sent, tænde kaffemaskinen forkert, for at sige noget uintelligent eller hvis der var noget med X1. Tiltalte mente, at hans niveau var langt over hendes. Da hun sagde, at hun ville slå op, sagde han, at hun var en neurotisk kvinde som var i sine følelsers vold, og at der skal være to personer til at slå op. Så sagde hun ikke mere. Hun vidste, at hun ville blive slået eller skubbet.

I det sidste års tid, blev hun slået hver dag. Når hun sagde til ham, at han havde slået, så gik han hen helt tæt på hende og holdt en knytnæve op foran hende og sagde truende "har jeg slået dig?". Så sagde hun nej. Hun troede, at hun var ved blive sindssyg. Hun holdt op med at tro på sig selv. Han overbeviste hende om, at han ikke havde gjort noget. Da hun kom på Krisecenter, troede hun ikke, at tiltalte havde slået hende, han havde ikke slået med knyttet hånd. Det var først på Krisecenteret og efter samtalen med en betjent, at hun forstod, at vold også var skub og spark, og at det også var vold, når hun blev kaldt fucking monster, uintelligent og at du er så klam og ulækker. Når hun sagde til tiltalte, at han sagde sådan nogle ting til hende, sagde han, at hun havde taget det ud af kontekst. Hun kunne sidde i sofaen i Adresse1 og selv næsten tro, at det var hende, der var noget galt med.

X1 har overværet, at hun er blevet sparket og slået, at tiltalte har kastet med hendes ting og med vidnets ting, og at han har kaldt hende grimme ting. Hvis hun har sagt, at hun var ked af det, så var det hendes skyld. Og om morgenen stillede tiltalte et glas vand med to tabletter Sertralin. Det var den medicin, han fik. Han sagde, at det er dig, der klager, jeg kan gå med dig til læge, og så kan du få medicin. Hun tog ikke medi-

cinen, men hun lod som om på et tidspunkt. Hun var bange for, at han ellers ville slå hende eller trykke medicinen ned i halsen på hende. Hvis hun ikke gjorde, som han sagde, slog tiltalte, og han trykkede på hendes blå mærker eller satte en fod på mærkerne og spurgte, om det gjorde ondt. Han grinede, og nogle gange grinede hun med. Det var først i de sidste uger, at det gik op for hende, at det var mærkeligt.

Han tog selv billederne af de blå mærker, fordi han syntes, at det var komisk. Hendes mor og hendes søsters kæreste spurgte til mærkerne, og hun sagde, at hun var klodset og hun nemt fik blå mærker. I starten gjorde hun det, fordi hun syntes, at det var synd for ham, og hun gerne ville hjælpe. Til sidst troede hun selv på det. De grinte sammen af, at hun kunne få så store blå mærker.

De var med hendes familie i Norge. Da de kom hjem smækkede han bildøren over hendes ben, han sparkede hende og tog et massivt legetøjstog og kastede det på hende, og det var alt sammen hendes skyld, fordi hun havde tvunget ham til at tage med på den ferie. Hun kunne også blive slået, fordi der var sket noget på arbejde, som tiltalte var vred over. Han hadede sit arbejde.

Når de var sammen med andre var han sød charmerende, venlig og blid. Han kunne vise følelser. I starten gav han altid et kram, sagde undskyld og sagde, hvor meget han elskede hende, og hun tilgav ham.

Hun fortalte ikke til nogen, hvordan det var. Hun troede, at det var hendes skyld, og hun skammede sig. Det var hende, der havde valgt at blive kæreste med tiltalte, hvis han ville tage livet af sig, så ville det være hendes skyld. Hvad hvis det var hende, der havde startet det.

På et tidspunkt spurgte hans psykolog, om hun var bange for, at han ville slå hende. Hun tænkte sig godt om. Hvad skulle hun sige. Hun sagde, kun måske hvis han gør det ubevidst. Da hun selv gik til psykolog, fulgte tiltalte hende til psykologen og hentede hende igen. Hun stoppede hos psykologen, fordi tiltalte mente, at psykologen prøvede at splitte dem.

Da tiltalte stoppede i Center for Seksuelt Misbrug, eskalerede volden vildt til at ske flere gange om dagen. Hun skulle bede om tilladelse til at drikke kaffe, gå på toilettet, ikke tale med sine venner, ikke tale i telefon, ikke lave noget hvis hun bare sad og var på telefonen, tog han den ud af hånden på hende.

Hun måtte spørge om tilladelse til at spise. Hun måtte ikke altid tage telefonen, når den ringede. Hun holdt op med at bruge tid til ansigtscreme om aftenen, fordi han ikke ville have, at hun var på badeværelset så lang tid. Hun tabte sig, fordi hun ikke kunne spise, når hun var sulten. Hvis hun ikke spurgte om lov, så ville han gøre det meget tydeligt, at det ikke var i orden. Så ville han skubbe hende, slå hende over fingrene eller tage fat i hende.

Hvis hun gjorde noget, han ikke kunne lide, f.eks. hørte Eva Thunberg i nyhederne om morgenen, slog han hende med bagsiden af hånden. Hun har fået en stegepande i hovedet, det var hårdt nok til, at det gjorde ondt.

Forevist foto bilag 4-3, den digitale ekstrakt s. 25 og s. 26, forklarede hun, at det er et foto, hun har sendt til politiet. Det er et foto, der blev taget, da de havde været i Norge på skiferie. Da de var på vej hjem, smækkede tiltalte bildøren op på hendes ben. Da de kom hjem blev hun skubbet ind i en dørkarm, og tiltalte kastede et briotog på hende. Hun var også blevet sparket.

Foto 27 er et mærke hun fik, efter de havde de været på cafe for at drikke kaffe. Tiltalte var frustreret over, at han ikke havde råd til et pendlerkort til arbejde. Det skulle hun betale. På cafeen væltede han en stol og hun samlede den op. Da de kom hjem, var tiltalte vred over, at de boede i København.

Han skubbede til hende, så hun faldt. Han sparkede og kastede med forskellige genstande som sko. Dagen efter, da hun sad i sofaen med benet, satte han sin fod på det blå mærke og stampede ned på benet og spurgte, om det gjorde ondt. Det gjorde han et par gange. Fotoet er taget et par uger efter episoden. Hun tog fotoet, fordi der var kommet en væskeansamling, og det blev varmt. Hun ringede til 1813. Der var gået betændelse i det, og hun fik antibiotika. Fotos s. 30-33 er det samme. Hun havde lovet lægen at holde øje med det.

Tiltalte har smidt lortebleer efter hende flere gange, fordi hun "ikke var bedre værd". Der var flere gange, hvor hun ikke måtte tale til ham. Han har kastet en åben lorteble på hende, sko, andre ting i lejligheden, X1's ting, genstande hun holdt af. Han har kun i et enkelt tilfælde taget en tallerken med X1's mad og smidt på hende.

Da hun var på Krisescenter kunne hun se, at hun manglede sit nøglekort til banken. Tiltalte har haft adgang til alle hendes papirer. Det hun mest har reageret på er, at han har taget hendes telefon. Han har ødelagt X1's lagen. Han har tog et lægepapir til vuggestuen, som hun sagde var vigtigt, "det skulle hun ikke bestemme", og han rev det i stykker lige foran hende. I vuggestuen måtte hun undskylde, at det var i stykker.

En gang, hvor sundhedsplejersken kom, og tiltalte var meget vred, sagde hun til sundhedsplejersken, at tiltalte havde migræne. Tiltalte var meget tydelig om, hvad de snakkede med psykologerne og sundhedsplejersken om. Hvis han vidste, at hun havde sagt noget til dem, så ville han slå, og hun kunne jo ikke gå, så ville han tage livet af sig. Hvis han ville sætte ild til sig selv, hvad kunne han så finde på med X1 .

Hvis tiltalte fik mad på sig fra X1 , tørrede han det af på vidnets arm eller i hendes bukser.

Når tiltalte kom hjem og slog hende med kabel eller med bælte, så grinte han, hun var bare en fucking kælling, som ikke syntes, at det var sjovt. Tiltalte har taget fotos bilag 4-3, den digitale ekstrakts. 25, 26, 28 og 29. Han syntes, at det var sjovt, at hun fik blå mærker så nemt af ingenting. Hun har ikke haft blå mærker, siden hun gik fra ham. Hun har selv taget fotos, samme bilag, s. 27, 30, 31, 32 og 33.

Da tiltalte stoppede ved Center for Seksuelt Misbrug i slutningen af 2018, eskalerede volden til at ske flere gange om dagen. Da X1 var 6 måneder, var det hver dag

Foreholdt fra bilag 4, den digitale ekstraks. 8, 3. afsnit under "Afhøringens resultat", at volden i følge hendes forklaring til politiet eskalerede i 2016, forklarede hun, at det var i 2016, tiltalte begyndte at slå en gang om måneden, så måske en gang om ugen, så kunne der gå flere uger, hvor han ikke slog. Da hun begyndte at skrive speciale eskalerede det, og efter X1 blev født, var det flere gange om dagen.

Det var først da hun talte med politiet og krisecenteret, at hun forstod alvoren i, at tiltalte slog og sparkede mm. Anmeldelsen har intet at gøre med, at X1 ikke skal se sin far.

De var i Australien i 2019. T tog afsted en uge før hende. Hun kom derned sidst i august/først i september. De holdt hendes fødselsdag den 16. september dernede.

Hun var meget sammen med tiltaltes mor og tiltalte var meget sammen med familien og med sin søsters børn. På vej til lufthavnen smækkede tiltalte en bildør på hende, og hun blev skubbet ind i bilen.

Foreholdt at tiltalte ifølge anklageskriftet kastede varm kaffe på hende, mens de var i Australien, mener hun, at det skete efter de var i Australien.

Bistandsadvokaten, advokat Per Justesen, fremlagde erstatningskrav med bilag.

Vidnet forklarede supplerende, at hun har gået hos en kriseterapeut på krisecenteret. Hun har gået til krisepsykolog, X3, og psykolog, X4. Årsagen til, at hun har konsulteret psykolog, er, at hun har været udsat for psykisk og fysisk vold.

V1 har forklaret, at hun har et godt forhold til sin datter. De har altid haft kontakt. Hun kender T men ikke så godt. Han og hendes datter havde et forhold i 5 et halvt 6 år. Hun har besøgt dem, mens de har boet sammen. Hun har besøgt dem flere gange om året, når T har været hjemme. Hun har været der flere gange, hvor bare F har været der. Det har været mor/datter samvær, og hun har også hjulpet med barnebarnet. Efter de fik barn, ringede F flere gange til hende og bad hende om at hente hende, fordi T havde det dårligt. F har altid været meget social, men som tiden gik, efter hun mødte T, blev hun mere indesluttet og mindre udadvendt. Vidnet mener, at det var en påvirkning fra T. F fortalte, at hun ikke vidste, om hun kunne holde til forholdet med T, men at hun var nødt til det, fordi T var syg. Han havde det ofte dårligt, og når han havde det dårligt, blev han sur, og F vidste ikke, hvor længe det ville stå på. Det var ofte, når hun hentede hende i bil, og de talte sammen på turen til Sverige, at F fortalte om det. F fortalte, at T blev så vred, at hun ikke kunne blive hjemme. Hun ville ikke uddybe det mere. En gang sagde hun, "du ved ikke, hvordan det er. Nogle gange bliver han så gal". F sagde, at T's psykolog havde sagt, at han havde ret til at have alle sine følelser, men F kunne ikke forstå, at alt vreden skulle gå ud over hende. Vidnet spurgte ikke F direkte, om hun havde været udsat for vold. Men i sommeren 2019 var F en uge sammen med dem i sommerhus ved kysten. Da F ville sige sig, kunne hun se, at F's

ben var dækket af blå mærker. Hun havde på låret et meget stort mærke på størrelse med en knytnæve. Mærket var helt sort. Der var også masser af andre blå mærker, der var sorte og gule. Hun spurgte til, hvordan F havde fået dem, og F svarede, at hun meget nemt fik blå mærker. Vidnet sagde, hvis hun fik blå mærker så let, så måtte det være en sygdom, og F skulle tale med en læge. F dyrkede sport som barn og fik aldrig blå mærker.

Vidnet havde ikke bemærket blå mærker før. F havde altid noget på, der dækkede arme og ben. F sagde, at hun havde så grimme ben, at hun ikke havde lyst til at vise dem frem, hvilket fik vidnet til at svare, at så må de godt nok være blege nu.

Vidnets forhold til T var godt, indtil hun hentede F sidste gang. F fortalte først rigtig om forholdet i oktober 2019.

Hun har ikke set T være voldelig, men hun har set, hvor skrækslagen F kunne være for ham. Det var, efter hun havde hentet hende sidste gang. F var ovenpå på telefonen med T for, at han kunne tale med X1. Da F efterfølgende kom løbende ned ad trappen, så lyste skrækken ud af hendes ansigt, og hun sagde, "Nu anmelder jeg ham". Vidnet spurgte "Hvad er hændt?". F svarede, "Jeg ringer til politiet nu", og det gjorde hun. Politiet rådede F til at kontakte et krisecenter. Det var frygteligt.

Da vidnet havde hentet F denne sidste gang, sagde F, at nu tog hun ikke tilbage. Vidnet vidste ikke på det tidspunkt, om det var en beslutning, F ville holde fast i.

Vidnet har oplevet, at T ringede 3-4 gange på en aften. Vidnet syntes, at det var meget. Når hun spurgte, hvad han ville, svarede F, at han ikke ville noget særligt. Når hun var på besøg hjemme hos dem, og T ikke var der, så ringede han også flere gange om dagen. F fortalte, at han ringede hver gang han havde en pause på arbejde. F syntes også, at det var lidt meget.

Hun har aldrig set T kaste noget efter F. T havde det fint med X1. Hun ved ikke, om F og T deltes om pligterne hjemme. Men F har sagt, at T havde det dårligt, og at hun derfor ikke kunne overlade X1 til ham. Vidnet opfattede, at F var lidt omklamrende i forhold til X1, men F forklarede, at T ikke orkede det. T's sygdom fyldte meget i deres forhold.

I begyndelsen af T's og F's forhold, var F meget på sygehuset, fordi hun led af astma. Som tiden gik, var hun fortsat i behandling, men hun var ikke indlagt.

F har haft en mangelssygdom, som gav hende balanceproblemer. Det var hun indlagt for, før hun mødte T.

V2 har forklaret, at hun er veninde med F. De startede på studium sammen i 2012. De har været tætte veninder og skrevet alle opgaver sammen og også set hinanden en del. Der har ikke været tidspunkter, hvor de ikke har set hinanden fra 2012.

Hun har mødt T et par gange. Hun har været i lejligheden mange gange, hvor F boede der alene, og et par gange efter T flyttede ind. F ændrede sig noget, da T flyttede ind, men uden at vidnet forbandt det med noget særligt. Da de skrev speciale i efteråret 2018 og ind i 2019 bemærkede hun, at F sagde meget undskyld også for ting, som ikke havde noget med hende at gøre. Når de skrev speciale, var X1 hos T, som vidnet opfattede som en god far, som tog fri for at passe X1. F gav ikke udtryk for, at hun havde det svært i forholdet. Men vidnet kunne fornemme, at T var lidt ustabil og meget syg. T mødte ofte op på den Sorte Diamant og en enkelt gang på en cafe for at hilse på, mens de skrev speciale. F virkede overrasket, når han kom, men ikke bange. I starten syntes vidnet, at det var meget sødt. Senere undrede hun sig over, at han ville bruge deres tid på det, i stedet for at F kom hurtigt hjem. T ventede også på Hovedbanegården, da de havde været i Horsens. T var meget rolig. Efter T var dukket op uanmeldt et par gange, begyndte F efterfølgende at sige, at det ikke var noget, de havde aftalt. Hun talte ikke om, at T overvågede hende eller udsatte hende for vold. Det var først, efter hun flyttede på krisecenter.

Vidnet lagde mærke til, at F havde mange blå mærker på armene, men F fortalte, at hun nemt fik blå mærker. En gang fik F blodforgiftning. Det mærke kunne hun se igennem F's strømpebukser. F fortalte, at det var rødt. F forklarede, at mærket var kommet af noget helt normalt. Vidnet husker ikke af hvad. F har aldrig sagt, at det var på grund af T, hun havde fået mærkerne.

Hun synes, at F var rimelig åben om, at T havde det lidt svært, og at hans problemer skulle under kontrol, for de fik børn. Han gik til psykolog, og så tænkte vidnet, at det måtte være faldet til ro. Det var før X1 blev født. F blev efter fødslen lidt mere forsigtig og beskyttende over for X1. Vidnet forbandt det ikke med T.

Efter F flyttede fra T, fortalte hun, at T havde kastet bleer og varm kaffe efter hende og pisket hende med et bælte og skubbet hende ind i nogle møbler. Det syntes vidnet var svært at kæde sammen med sin egen opfattelse af T. I starten var F rimelig fattet og fortalte først og fremmest om skub. Jo mere hun har fået forholdet bearbejdet, har hun fortalt om værre og værre ting.

F har det meget bedre nu og er blevet den gode gamle F, som ikke er så nervøs og undskyldende, som hun var i især specialetiden.

Personlige oplysninger

Der er af Kriminalforsorgen foretaget en personundersøgelse vedrørende tiltalte, hvoraf det blandt andet fremgår, at tiltalte er fundet egnet til betinget dom, herunder med vilkår om samfundstjeneste.

Udlændingestyrelsen har den 28. september 2020 afgivet udtalelse om mulig udvisning af tiltalte, der er svensk statsborger. Af udtalelsen fremgår bl.a.:

"Efter udlændingelovens § 1 kan statsborgere i Finland, Island, Norge og Sverige uden tilladelse indrejse og opholde sig her i landet.

T blev den 22. juli 2019 tilmeldt Det Centrale Personregister (CPR)

Længden af T's lovlige ophold i relation til udvisningsbestemmelserne regnes fra den 22. juli 2019, hvor pågældende blev tilmeldt CPR, jf. herved udlændingelovens § 27, stk. 1, og T har således haft lovligt ophold i Danmark i ca. 1 år og 2 måneder, jf. udlændingelovens § 27.

Udvisningshjemlen.

Udlændingestyrelsen vurderer, at opholdets karakter fører til, at betingelserne for en eventuel udvisning skal søges i udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, samt § 24, nr. 2.

...

§ 26, stk. 2.

...

Heraf fremgår at T blandt andet har oplyst, at han

- har et mindreårigt barn i Danmark.

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

Udlændingestyrelsen skal i øvrigt bemærke, at det følger af udlændingelovens § 2, stk. 3, at de begrænsninger, der følger af kapitel 3-5 kun finder anvendelse på udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne, i det omfang det er foreneligt med disse regler, samt at det følger af EU-domstolens praksis, at udvisning af en EU/EØS-statsborger kun er berettiget, såfremt den pågældendes tilstedeværelse eller adfærd udgør en virkelig og tilstrækkelig alvorlig trussel mod grundlæggende samfundshensyn."

Det fremgår yderligere, at Udlændingestyrelsen kan tiltræde, at anklagemyndigheden nedlægger påstand om udvisning.

Tiltalte er ustraffet.

Rettens begrundelse og afgørelse

Retten har fundet F's forklaring meget troværdig. Retten har herunder fundet hendes gentagne forklaring om, hvorfor hun ikke forlod tiltalte, når forholdet var så dysfunktionelt, meget troværdig.

Retten finder efter en samlet vurdering af sagens beviser og særligt på grundlag af F's forklaring, at det er bevist, at tiltalte i hvert fald fra begyndelsen af 2018 til den 2. oktober 2019 flere gange ugentligt har udsat F for vold ved at slå med bæltter, håndklæder, kabler eller lignende, ligesom han sparkede hende på benene med bl.a. blå mærker til følge.

For så vidt angår tiltalen om vold ved at have kastet med varm kaffe den 18. september 2019, er det efter bevisførelsen ikke sket på denne dato. Allerede derfor skal tiltalte frifindes for denne del af tiltalen, da han i sit forsvar har kunnet koncentrere sig om den nævnte dato.

Tiltalte dømmes i overensstemmelse med det ovenfor anførte.

Forhold 2

Retten finder ikke, at det er bevist, at tiltalte installerede en GPS-tracking på F's mobiltelefon og Ipad, hvorfor tiltalte frifindes for denne del af tiltalen.

Retten finder det i øvrigt efter en samlet vurdering af sagens beviser og særligt F's forklaring om, hvorledes tiltaltes handlinger, humor og luner, som nærmere beskrevet i anklageskriftet, styrede hende, at tiltalte er skyldig efter anklageskriftet.

Tiltalte dømmes i overensstemmelse med det ovenfor anførte.

Straffastsættelse

Straffen fastsættes til fængsel i 3 måneder, jf. straffelovens § 243 og § 244, stk. 1.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på den intensitet vold og psykisk vold er udøvet med, samt at volden er foregået over mere end halvandet år.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 1. Retten har herved lagt vægt på, at tiltalte ikke er tidligere straffet, og at han har gode personlige forhold.

Tiltalte skal herunder udføre samfundstjeneste i 80 timer, jf. straffelovens §§ 62 og 63, indenfor en længstetid på 6 måneder.

Udvisning

Tiltalte er svensk statsborger. Tiltaltes kriminalitet er begået i et samlivsforhold, som er bragt til ophør. Der er ikke grundlag for at antage, at han vil begå ny kriminalitet i Danmark. Tiltaltes tilstedeværelse eller adfærd udgør derfor ikke en virkelig og tilstrækkelig alvorlig trussel mod grundlæggende samfundshensyn.

Tiltalte frifindes således for udvisning.

Erstatning

Det af F nedlagte erstatningskrav henvises efter retsformandens bestemmelse til Erstatningsnævnet eller til civilt søgsmål.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T straffes med fængsel i 3 måneder.

Fuldbyrelsen af fængselsstraffen udsættes og bortfalder efter en prøvetid på 1 år på betingelse af,

at tiltalte ikke begår strafbart forhold i prøvetiden

at tiltalte i prøvetiden undergiver sig tilsyn af Kriminalforsorgen

at tiltalte udfører ulønnet samfundstjeneste i 80 timer inden for en længstetid på 6 måneder.

Prøvetid og længstetid regnes fra endelig dom.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger, herunder 13.500 kr. + moms i salær til den beskikkede forsvarer, advokat Michael Nauman.

Pernille Kjærulff

.....

Østre Landsrets 24. afdelings DOM - 11. juni 2021 - S-517-21

(landsdommerne Steen Mejer, Peter Thønnings og Henrik Hjort Elmquist med domsmænd).

Anklagemyndigheden mod T , (advokat Carsten Fentz, besk.)

Københavns Byrets dom af 29. januar 2021 (SS1-17596/2020) er anket af T med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har nedlagt endelig påstand om domfældelse i overensstemmelse med den i byretten rejste tiltale i forhold 1 og domfældelse i overensstemmelse med byrettens bevisresultat i forhold 2 samt skærpelse.

F har gentaget sit erstatningskrav for byretten, dog at der under anken har været yderligere udgifter til psykolog med 2.100,44 kr., som kræves erstattet i tillæg til kravet for byretten. Tiltalte har påstået frifindelse og har bestridt erstatningspligten og kravets opgørelse.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnet F .

De i byretten af vidnerne V1 og V2 afgivne forklaringer er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Tiltalte har supplerende forklaret blandt andet, at han vedrørende byrettens referat bemærker, at han vedstår dette, dog at det var F , som fortalte ham, at hun var væltet på sin cykel på vej til skole, og at han stadigvæk har den angivne, ældre telefon i sin besiddelse – den var og er defekt.

Under deres samliv gik F på universitetet. Han kom nogle gange ud på universitet og andre steder i byen for at overraske F . Det var fordi, han var forelsket i F . Hun kunne godt lide sådanne overraskelser. Det var noget, han gjorde over det meste af deres samliv. Det skete langt fra på ugentlig basis – det var sjældnere. Han gjorde det f.eks. i form af kortere frokostbesøg ved læsesalen på Det Kongelige Bibliotek – nogle gange havde han X1 med. Han og F var ofte i telefonisk kontakt med hinanden i løbet af hverdagen – f.eks. i forbindelse med pauser. Det var almindelige samtaler om, hvordan det gik og lignede almindeligheder. Han havde ikke ”behov for” at vide, hvad F foretog sig, når de ikke var sammen. Han var interesseret i F som forelsket i og bedste ven med hende. De var forelskede og der var ikke vold i deres relation.

Nogle af de fremlagte fotos af store blå mærker på F’s ben har han optaget efter samtykke med F . Han husker ikke den specifikke dato for optagelsen. De tog de pågældende fotos for at observere, om der ville indtræde infektion eller ændringer i mærkerne. F fortalte, at hun havde fået de blå mærker i forbindelse med et cykelstyrt.

Han fastholder, at han ikke har installeret GPS-tracking på F’s telefon eller på anden måde overvåget hende. Til de fremlagte bilag med prints fra F’s telefon med meddelelser om ”Google Location Sharing” fra december 2018 og januar 2019 forklarede tiltalte, at han af nysgerrighed og praktiske grunde ville afprøve det pågældende software. Han har også afprøvet det med sin mor på hendes telefon under hendes besøg fra Australien i København, og på andre af F’s familiemedlemmers telefoner. Det skete bl.a. under en skiferie i Norge i december 2018, hvor de bevægede sig rundt i et større område. Den ”overvågede” vil på sin telefon modtage en email med anmodning om, at den ”overvågede” og den ”anmodende” part gensidigt deler deres lokationer over en given tidsperiode. Det skete således efter samtykke, og også F gav sit samtykke til det. Han delte i den forbindelse sin egen position med F og de andre, som gav samtykke.

Han og F har aldrig under deres samliv talt om, at der var vold i deres forhold. F's beskyldninger i denne sag kan muligvis være begrundet i et ønske om at positionere sig i forhold til den forældremyndigheds- og samværsag, der har verseret vedrørende X1. Der var været en konflikt om bl.a. hans samvær med X1, og dette har været behandlet i byretten. Sagen endte med, at han for tiden er afskåret fra enhver form for samvær med X1.

Vidnet F har supplerende forklaret blandt andet, at tiltalte uden aftale "dukkede op" ved studiet og andre steder i byen. Det var nogle gange helt overraskende for hende, at han præcist vidste, hvor hun befandt sig. Det skete vel i alt 10-15 gange. Det var ubehageligt. Andre gange havde hun f.eks. fortalt, at hun var på studiet, og så var det ikke så stor en overraskelse, at han indfandt sig. Han ville løbende vide, hvor hun var, og de sms'ede om dette. Nogen gang fortalte tiltalte, hvor han var, men hun udspurgte ham ikke om hans præcise gøremål. Kastet med kaffe skete, men det var ikke på den angivne dato, men efter de var kommet hjem fra Australien – cirka en uge før, hun forlod tiltalte. Hun har ikke nemt ved at få blå mærker. De fremlagte fotos stammer fra to forskellige episoder. I forbindelse med sit opkald til 1813 tog hun et billede af det store blå mærke med rødmen og sendte til lægen. Hun fortalte ikke til lægen, hvordan mærket var opstået. Hun synes, at det var "risky", at fortælle om det. Tiltalte var i den periode ustabil og talte om selvmord og død, og hun var bange for, hvad der ville ske med tiltalte, hende og X1, hvis hun fortalte om det til andre. Hun gik fra tiltalte en dag, hvor hun vidste, at tiltalte skulle på arbejde. Hun har ikke, før hun forlod tiltalte, betroet sig til andre om det, der reelt skete under deres samliv. Hun har i forbindelse med spørgsmål om blå mærker bagatelliseret det og sagt, at hun var klodset og nemt fik blå mærker. Hendes mor og søster spurgte under samlivet forsigtigt ind til hendes og tiltaltes relation, men hun gled af på disse spørgsmål og fortalte dem måske, at tiltalte var syg. Fotos i politiets fotomappe blev optaget, mens hun var på krisecenteret, det vil nok sige i slutningen af oktober 2019. Hun begyndte under samlivet at gå til psykolog. Tiltalte fulgte hende til psykologen og ventede. Hun sagde til psykologen bl.a., at det var svært at være i forhold med en psykisk syg og ustabil person. Hun fortalte ikke psykologen om det, der skete i hjemmet. Tiltalte sagde, at hendes psykolog ikke kunne lide ham. Hun tænkte over det og besluttede efter nogen tid at stoppe hos psykologen.

Hun mødtes og skrev speciale med V2 fra november/december 2018 til juni 2019. Der har mellem hende og tiltalte været en konflikt om forældremyndighed og samvær og denne konflikt har været behandlet i Familieretten. Hun boede lidt over et år på krisecenteret. Hun har også i den forbindelse været i psykologbehandling. Hendes psykologbehandling har været forårsaget af forholdene i denne sag. Hun har siden 1. maj 2021 haft fast arbejde.

Supplerende oplysninger

Der er dokumenteret politiattest af 8. juni 2021 vedrørende F's undersøgelse på skadestue den 16. april 2019 vedrørende skade i form af "blåt mærke på venstre underben for 10 dage siden, nu udviklet rødme". Det er angivet blandt andet, at der ved objektiv undersøgelse på "venstre underben inderside" blev konstateret "rødt område, varmt og ømt" samt "diffus hævelse efter traume".

Der er tillige dokumenteret psykologattest vedrørende F af 30. september 2020 fra psykolog X4.

Personlige oplysninger

Der er til brug for ankesagen dokumenteret personundersøgelse i henhold til retsplejelovens § 808 dateret 20. april 2020. Tiltalte har vedstået det heri anførte og har supplerende forklaret, at han nu bor i en lejet lejlighed i Malmø. Han er single og arbejder på fuld tid for et biludlejningsfirma i Malmø.

Retsgrundlag

Ved lov nr. 329 af 30. marts 2019 blev § 243 om psykisk vold indsat i straffeloven. Bestemmelsen havde følgende ordlyd:

”Den, som tilhører eller er nært knyttet til en andens husstand eller tidligere har haft en sådan tilknytning til husstanden, og som gentagne gange over en periode udsætter den anden for groft nedværdigende, forulempende eller krænkende adfærd, der er egnet til utilbørligt at styre den anden, straffes for psykisk vold med bøde eller fængsel indtil 3 år.”

Loven trådte i kraft den 1. april 2019.

I lovforslag nr. L 139 af 9. januar 2019 om ændring af straffeloven og forskellige andre love (Selvstændig bestemmelse om psykisk vold) anføres i de almindelige bemærkninger blandt andet følgende:

”2.2. Justitsministeriets overvejelser

Psykisk vold er et indarbejdet begreb især på det sociale område. Begrebet er ikke ensartet defineret, men bruges som regel til at betegne et gentagent eller kontinuerligt mønster af handlinger eller undladelser (eller begge dele), der har til formål at kontrollere eller dominere en anden, så denne underordner sig eller nedbrydes. Der kan være tale om meget forskelligartede handlinger mv., som kan rumme forskellige typer af fysiske eller psykiske krænkelse, der begås i nære relationer.

Straffeloven kriminaliserer i dag en række nærmere bestemte krænkelse af den psykiske integritet. Det vil typisk være isolerede handlinger som f.eks. ulovlig tvang efter straffelovens § 260, trusler efter § 266 eller til dels grov vold efter straffelovens § 245, stk. 2 (om forsætlig skade på legeme eller helbred). Endvidere kan også andre mere varige tilstande som f.eks. vanrøgt straffes, jf. straffelovens § 213.

De eksisterende strafbestemmelser beskytter imidlertid efter Justitsministeriets opfattelse ikke i tilstrækkeligt omfang mod krænkelse af den psykiske integritet. Det skyldes, at en række handlinger, der kan karakteriseres som psykisk vold, ikke er omfattet af de gældende strafbestemmelser. Der kan være tale om krænkelse, som ikke er så alvorlige, at de i sig selv opfylder gerningsindholdet for f.eks. strafbare trusler eller ulovlig tvang, men som kan virke tilsvarende eller mere

krænkende for en forurettet, der flere gange over en periode udsættes for en sådan adfærd. Der kan endvidere være tale om krænkelser af den psykiske integritet, hvor betingelserne for at straffe for grov vold efter straffelovens § 245, stk. 2, ikke er opfyldt, fordi en skade ikke kan påvises. Der kan desuden være tale om krænkelser af en type, der ikke omfattes af nogen gældende bestemmelse. Der vil herudover sjældent i familierelationer være truffet foranstaltninger efter lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning, der har til formål at beskytte et offer for krænkelser. Samtidig afspejler den eksisterende retstilstand ikke alvoren af psykisk vold.

Der er på den baggrund efter Justitsministeriets opfattelse behov for en selvstændig bestemmelse i straffeloven om psykisk vold.

Justitsministeriet lægger i den forbindelse vægt på, at psykisk vold især i nære relationer kan have langvarige eller endog livsvarige konsekvenser for et offer, idet det f.eks. kan medføre, at den pågældende langsomt isoleres eller nedbrydes. ...

I nogle tilfælde kan psykisk vold føre til psykiske skader hos forurettede. Justitsministeriet finder, at en indtrådt psykisk skade bør indgå i vurderingen af grovheden af den psykiske vold som det er tilfældet i relation til grov vold efter straffelovens § 245, stk. 2 men at der også er behov for at beskytte ofre for krænkelser, uden at en psykisk skade er opstået, eller uden en sådan skade kan påvises. Strafbarheden bør således ikke afhænge af, hvor modstandsdygtigt et offer er over for krænkelser af den psykiske integritet, ligesom det kan være vanskeligt at påvise psykiske skader.

...

Justitsministeriet er opmærksom på, at der som i andre sager kan være bevismæssige udfordringer i forbindelse med sager om psykisk vold. Justitsministeriet finder dog ikke, at dette er et tilstrækkeligt argument for ikke at kriminalisere den krænkende adfærd.

...

2.3. Den foreslåede ordning

Justitsministeriet foreslår, at der indsættes en selvstændig bestemmelse om psykisk vold i straffelovens 25. kapitel om forbrydelser mod liv og legeme. Herved tilkendegives det, at psykisk vold er en væsentlig krænkelse af en persons integritet, som kan være lige så alvorlig og skadelig som fysisk vold.

...

Den foreslåede bestemmelse har til formål at omfatte gentagne krænkelser i nære relationer over en periode, som tilsammen har en vis intensitet.

En sådan bestemmelse vil være en udvidelse af gældende ret, idet den både omfatter adfærd, som ikke er strafbar efter gældende ret, og adfærd, der allerede er strafbar.

Det bemærkes, at det ikke er hensigten med den foreslåede bestemmelse at fastsætte en almen gældende definition af begrebet ”psykisk vold”.

På grund af den variation, som de forskelligartede sager om overtrædelse af den foreslåede bestemmelse kan have, er det ikke muligt at angive et bestemt strafniveau for overtrædelserne. Det er dog forudsat, at straffen for overtrædelse af bestemmelsen skal udmåles med afsæt i straffen for gentagne overtrædelser af straffelovens § 244, stk. 1, over for det samme offer. Det forudsættes i den forbindelse, at de laveste strafpositioner (mindre end 60 dages fængsel) som udgangspunkt ikke bør finde anvendelse ved udmåling af straffen for overtrædelser af den foreslåede bestemmelse.

Fastsættelsen af straffen i den enkelte sag vil bero på domstolenes konkrete vurdering af alle sagens relevante omstændigheder. Domstolene skal således i forbindelse med straffens fastsættelse bl.a. tage højde for karakteren og varigheden af den nedværdigende, forulempende og krænkende behandling, forurettedes forhold og de konsekvenser, som adfærden har haft for forurettede. Det bør f.eks. indgå som en skærpende omstændighed ved straffens fastsættelse, at forurettede er et barn, har en funktionsnedsættelse eller på anden måde er gerningsmanden fysisk eller psykisk underlegen. Det bør ligeledes være en skærpende omstændighed, hvis et barn overværer psykisk vold mod en nærtstående.

Det foreslås endvidere, at der skal være gentagelsesvirkning efter straffelovens § 247, stk. 1, i forhold til psykisk vold, således at straffen for overtrædelse af den foreslåede bestemmelse på samme måde som de gældende bestemmelser om vold i straffelovens §§ 244-246 kan medføre en forhøjelse med indtil det halve, hvis gerningsmanden tidligere er dømt for forsætligt legemsangreb, psykisk vold eller for en forbrydelse, der har været forbundet med forsætlig vold.

Tilsvarende vil straffen for vold i relation til en gerningsmand, der tidligere er dømt for psykisk vold, være omfattet af gentagelsesvirkningen.”

Følgende fremgår endvidere af de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 2:

”Til nr. 2

Straffeloven indeholder på nuværende tidspunkt ingen selvstændig bestemmelse om psykisk vold.

Straffeloven indeholder imidlertid i dag en række bestemmelser, som omfatter krænkelser af en andens psykiske integritet, herunder bl.a. straffelovens § 260 om ulovlig tvang, § 266 om trusler, § 245, stk. 2, om grov vold (forsætlig skade på legeme eller helbred) og § 213 om vanrøgt. Der kan endvidere afhængig af de nærmere omstændigheder være tale om overtrædelser af foranstaltninger efter lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 243 i straffeloven. Den foreslåede bestemmelse kriminaliserer som noget nyt, at en person, som tilhører eller er nært knyttet til en andens husstand eller tidligere har haft en sådan tilknytning til husstanden, gentagne gange over en periode udsætter den anden for groft nedværdigende, forulempende eller krænkende adfærd, der er egnet til utilbørligt at styre den anden. Det foreslås, at en overtrædelse af bestemmelsen straffes med bøde eller fængsel indtil 3 år.

Den foreslåede bestemmelse finder anvendelse på gerningsmænd, der "tilhører eller er nært knyttet til en andens husstand". Ordlyden skal forstås i overensstemmelse med straffelovens § 244, stk. 2, som i det væsentlige har samme formulering.

Det forudsættes således, at den foreslåede bestemmelse finder anvendelse på personer i den forurettedes husstand, f.eks. en ægtefælle, samlever, forælder, plejeforælder eller søskende. Bestemmelsen vil ligeledes finde anvendelse på personer med en nær tilknytning til den andens husstand. Det vil eksempelvis kunne gøre sig gældende for tidligere ægtefæller, der stadig jævnligt kommer i husstanden, f.eks. fordi deres fællesbørn har bopæl der, eller en onkel, der er involveret i opdragelsen af børnene. Det vil også kunne gøre sig gældende for forurettedes kæreste, der ikke bor sammen med forurettede.

Ved vurderingen af, om en person er nært knyttet til forurettedes husstand, vil bl.a. kunne indgå, om gerningsmanden har eller tidligere har haft folkeregisteradresse på samme adresse som forurettede, om der er et afhængighedsforhold mellem gerningsmanden og forurettede, om gerningsmanden og forurettede er beslægtede, samt om gerningsmanden jævnligt kommer i forurettedes hjem.

Det bemærkes, at opregningen ikke er udtømmende. Det vil således i forhold til psykisk vold, som også kan udøves ved hjælp af digitale tjenester såsom telefon, sms, gps-sporing, sociale medier mv., tillige være relevant at se på, om gerningsmanden og forurettede jævnligt har kontakt via digitale tjenester.

Herudover foreslås det, at bestemmelsen skal finde anvendelse på gerningsmænd, som tidligere har tilhørt eller været nært knyttet til forurettedes husstand. Det vil omfatte gerningsmænd, som tidligere har været del af husstanden eller i øvrigt har haft en sådan nær tilknytning til husstanden, f.eks. en ekskæreste, som er flyttet fra husstanden, eller et familiemedlem, som ikke længere jævnligt kommer i forurettedes hjem.

Det forudsættes, at der foreligger en vis forbindelse mellem den psykiske vold og gerningsmandens tilknytning til husstanden. F.eks. vil krænkelser, som begynder, mens forurettede og gerningsmanden bor sammen, og som fortsætter efter, at gerningsmanden ikke længere er del af husstanden, og krænkelser, som begynder i forbindelse med en ophævelse af samlivet, have tilstrækkelig sammenhæng. Hvis en krænkende adfærd derimod først begynder længere tid efter samlivsophævelsen mv., vil adfærden som udgangspunkt ikke være omfattet af bestemmelsen.

F.eks. vil der ved psykisk vold, som begynder et år efter en samlivsophævelse, normalt ikke foreligge den nødvendige forbindelse mellem den psykiske vold og gerningsmandens tilknytning til husstanden, medmindre parterne har opretholdt en regelmæssig og nær kontakt, f.eks. på grund af parternes fællesbørn.

Den foreslåede bestemmelse forudsætter endvidere, at der er tale om en adfærd, der er foretaget "gentagne gange over en periode". Ordlyden svarer til straffelovens § 244, stk. 2.

Der skal være tale om en adfærd, der gentages og i almindelighed opfattes som et mønster. Enkeltstående krænkelser falder således uden for bestemmelsen. Er der tale om meget alvorlige krænkelser, vil få tilfælde dog være tilstrækkeligt. Kravet om gentagen adfærd indebærer ikke, at adfærden består af samme type krænkelser.

Det handlingsmønster, som den forurettede skal være underlagt, kan ofte karakteriseres som et regime, der er præget af utryghed og frygt for, at vold, seksuelle overgreb, trusler, tvang eller andre krænkelser fortsætter. Regimet har normalt karakter af, at den forurettede bestemmes over og kontrolleres på en enevældig og hensynsløs måde. Der kan være tale om meget forskelligartede handlinger eller undladelser, som kan rumme forskellige typer af krænkelser af den andens legeme eller helbred, herunder vedkommendes mentale tilstand.

Den pågældende adfærd skal endvidere være foregået over en vis periode. Hvor lang denne periode skal være afhænger af en samlet konkret vurdering. Heri indgår bl.a. intensiteten og den potentielle skadevirkning af adfærden. Er der tale om meget hyppige eller intensive episoder, vil selv en meget kort periode kunne medføre, at den foreslåede bestemmelse finder anvendelse. Det tillægges endvidere væsentlig betydning i forhold til forurettede børn og unge, at handlingerne eller undladelserne er af en sådan karakter, at de selv over en kort periode er egnet til at skade barnets eller den unges udvikling eller selvopfattelse.

For at bestemmelsen skal kunne finde anvendelse, skal der objektivt set være tale om, at nogen udsættes for "groft nedværdigende, forulempende eller krænkende adfærd". Begreberne lader sig ikke klart afgrænse over for hinanden, idet nogle handlinger både kan udgøre nedværdigende, forulempende og krænkende behandling.

Med nedværdigende handlinger sigtes til en adfærd, der er egnet til at ydmyge eller nedgøre offeret. Der kan f.eks. være tale om, at gerningsmanden åbenlyst behandler den forurettede dårligere end andre, at den forurettede berøves muligheden for at få indflydelse på egne forhold, eller at den forurettede tvinges til at gøre eller tåle noget, som den forurettede ikke bryder sig om eller opfatter som uværdigt. Det er ikke i den forbindelse et krav, at andre end gerningsmanden er vidne til ydmygelsen.

Forulempende handlinger sigter primært til gerningsmandens chikanerende eller generende adfærd. Der kan f.eks. være tale om, at gerningsmanden kontakter forurettedes arbejdsplads, familie, venner mv. for at sprede falske rygter om forurettede, at der gives fejlagtig information til offentlige myndigheder, herunder indgives falske anmeldelser til politiet, at der sendes private billeder (uanset om disse udgør en overtrædelse af straffelovens § 264 d) til andre af forurettede, at der bestilles et stort antal varer til levering hos forurettede, eller at der ofte sendes beskeder til forurettede om, at man har kendskab til, hvor den pågældende befinder sig. Det bemærkes, at gerningsmanden vil kunne få andre til at foretage de nævnte handlinger for sig.

Krænkende adfærd er et bredt begreb, som f.eks. omfatter en adfærd, der er egnet til at skade forurettedes ære eller selvfølelse, eller som i øvrigt negativt kan påvirke den forurettedes psykiske integritet. Det vil typisk være et element i den krænkende behandling, at forurettede oplever at få sine grænser overskredet, herunder f.eks. seksuelt eller gennem overvågning. Krænkende adfærd kan også foreligge, hvis en person overværer handlinger over for sine nærmeste, der opleves som ubehagelige eller chokerende, f.eks. hvor et barn overværer vold, psykisk vold eller andre overgreb over for barnets forældre eller søskende.

Krænkende adfærd omfatter også manipulerende adfærd, som f.eks. påvirkning af forurettedes tanker, holdninger og adfærd ved udspekulerede, vildledende, agiterende eller forførende handlinger. Den forurettede vil f.eks. kunne opleve, at gerningsmanden fordrejer en situation, sådan at gerningsmandens krænkende adfærd opleves af den forurettede som selvforskyldt. Manipulation vil også kunne foreligge ved urimelig kritik, hentydninger eller anklager, som har til formål at få forurettede til at underkaste sig gerningsmanden.

Den omfattede adfærd kan bestå af handlinger eller undladelser (eller begge dele).

Som eksempler på adfærd, der afhængig af de nærmere omstændigheder kan betragtes som nedværdigende, forulempende og krænkende, kan nævnes at isolere en person fra den pågældendes familie eller netværk, at monitorere eller overvåge en person uden samtykke, f.eks. via digitale tjenester eller gps-udstyr, at tage kontrol over en persons dagligdag ved at beslutte, hvornår personen må sove, indgå i sociale sammenhænge med andre, hvilke personer vedkommende må omgås, hvilket tøj personen må iføre sig osv., at ignorere en person, at holde en person i uvished om afgørende beslutninger, f.eks. rejser til udlandet, at indskrænke en persons bevægelsesfrihed, at nægte en samlever eller ægtefælle at søge arbejde, at fratage en persons adgang til støtte, at omtale en person som om vedkommende ikke er noget værd, at indføre et regelsæt, der udstiller eller ydmyger personen, at isolere en person fra sit barn eller dennes nærmeste, at tage kontrol over en persons økonomi, at true en person eller den pågældendes børn eller nærmeste (truslerne behøver ikke nødvendigvis være omfattet af straffelovens § 266), at udsætte en persons børn eller nærmeste for krænkelser eller vold for at skade personen, at fastholde en person i et ægteskab med henvisning til forestillinger om ærbarhed og/eller familiens generelle status eller udsætte forurettede for anden negativ social kontrol, at formå andre personer til at lægge pres på forurettede til at træffe bestemte livsbeslutninger, som f.eks. uddannelse eller ægtefællevalg, at isolere en person fra adgangen til f.eks. sundhedsvæsenet, uddannelse og arbejdsmarkedet, at tvinge en person til at gennemføre eller afslutte en graviditet, at afpresse en

person, at ødelægge eller true med at ødelægge en persons ejendele eller at udbrede ondsindet sladder, rygter eller intime oplysninger om forurettede. Specifikt i forhold til børn kan også nævnes adfærd, der udsætter barnet for konstant devaluering, eller som nedbryder barnets selv-værd. Der kan f.eks. være tale om, at barnet ignoreres og nægtes omsorg, eller at barnet tages som gidsel i konflikter mellem dets forældre. Der kan også være tale om kommentarer om barnets krop, vægt eller madindtag.

Det bemærkes, at de nævnte eksempler ikke er udtømmende, samt at det i forhold til flere af de nævnte handlinger afhænger af de foreliggende omstændigheder, forurettedes alder og modenhed, hvis det er et barn, og parternes relation i øvrigt, om der er tale om nedværdigende, forulempende eller krænkende adfærd.

Den nedværdigende, forulempende eller krænkende adfærd skal kunne betegnes som grov, for at adfærden er omfattet af den foreslåede bestemmelse. Det er således ikke enhver nedværdigende, forulempende eller krænkende adfærd, der kan udgøre psykisk vold i bestemmelsens forstand. Omvendt er det ikke et krav, at hver enkeltstående handling eller undladelse kan betegnes som grov, hvis der samlet set er tale om grov nedværdigende, forulempende eller krænkende adfærd.

Kravet om, at adfærden skal kunne betegnes som grov, har nær sammenhæng med kravet om, at adfærden skal foregå gentagne gange over en periode, og at den skal være egnet til at styre den forurettede. Der skal således samlet set være tale om adfærd af en vis varighed, intensitet og dermed grovhed.

Adfærden skal være egnet til utilbørligt at styre forurettede. Ordlyden "styre" sigter til kontrollerende adfærd, som forhindrer forurettede i at udfolde sig frit, herunder pga. en frygt for nye krænkelser. Adfærden har således i almindelighed til formål at give gerningsmanden en magtposition i forhold til forurettede eller at styrke eller opretholde magtpositionen. Der kan f.eks. være tale om dominerende eller kontrollerende adfærd, der kan medføre, at forurettede får frataget fornemmelsen af at bestemme over sig selv og sit eget liv, at forurettedes selv-værd nedbrydes, at forurettede isoleres eller gøres afhængig af gerningsmanden. Adfærden skal således samlet set være egnet til at påvirke forurettede til at gøre eller tåle noget, som ikke er udtryk for forurettedes frie vilje.

Det er en objektiv vurdering, om adfærden er egnet til at styre forurettede. Det er således ikke afgørende for anvendelsen af bestemmelsen, at forurettede rent faktisk er blevet styret. Strafbarheden afhænger endvidere ikke af, om styringen har påført den forurettede psykiske skader eller lignende.

Den styrende adfærd skal endvidere være "utilbørlig", hvilket omfatter styrende adfærd, som ikke er en naturlig del af parternes relation. Styring er således i visse tilfælde nødvendig og helt naturlig, f.eks. i særlige relationer mellem voksen og barn (forudsat at der tages fornøden højde

for barnets alder og modenhed) eller i relationen mellem plejekrævende ældre eller handicappede og den person, som plejer eller passer den ældre eller handicappede. Det må dog antages, at meget grove krænkelser kun sjældent vil kunne opfattes som en naturlig del af parterers relation. Dette indebærer, at forældres opdragelse af børn som udgangspunkt ikke er omfattet af bestemmelsen, men at forældres adfærd over for deres børn kan antage en karakter eller grovhed, der omfattes af bestemmelsen, herunder f.eks. hvis barnet udsættes for hyppige og længerevarende stuearrester.

På grund af den variation, som de forskelligartede sager om overtrædelse af den foreslåede bestemmelse kan have, er det ikke muligt at angive et bestemt strafniveau for overtrædelserne. Det er dog forudsat, at straffen for overtrædelse af bestemmelsen skal udmåles med afsæt i straffen for gentagne overtrædelser af straffelovens § 244, stk. 1, over for det samme offer. Det vil indebære, at de laveste strafpositioner (mindre end 60 dages fængsel) som udgangspunkt ikke bør finde anvendelse ved udmåling af straffen for overtrædelser af den foreslåede bestemmelse.

Fastsættelsen af straffen i den enkelte sag vil bero på domstolenes konkrete vurdering af alle sagens relevante omstændigheder. Domstolene skal således i forbindelse med straffens fastsættelse bl.a. tage højde for karakteren og varigheden af den nedværdigende, forulempende og krænkende behandling, forurettedes forhold og de konsekvenser, som adfærden har haft for forurettede. Det bør f.eks. indgå som en skærpende omstændighed ved straffens fastsættelse, at forurettede er et barn, har en funktionsnedsættelse eller på anden måde er gerningsmanden fysisk eller psykisk underlegen. Det bør ligeledes være en skærpende omstændighed, hvis et barn overværer psykisk vold mod en nærtstående.

Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse efter omstændighederne omfatter adfærd, der i forvejen er selvstændigt kriminaliseret, herunder f.eks. vanrøgt efter straffelovens § 213, ulovlig tvang efter straffelovens § 260 og trusler efter straffelovens § 266. Der kan herudover være tale om andre former for kriminalitet, som begås som led i regimet af psykisk vold, f.eks. vold efter straffelovens §§ 244-246, voldtægt efter straffelovens § 216 eller andre seksualforbrydelser. I de nævnte tilfælde forudsættes den foreslåede bestemmelse at skulle anvendes i sammenstød med andre strafbestemmelser, jf. dog nedenfor om § 245, stk. 2. Det samme gælder for overtrædelse af foranstaltninger efter lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning.

Straffelovens § 245, stk. 2, om grov vold omfatter skade på legeme eller helbred, herunder bl.a. tilføjelse af psykiske traumer, og har en strafferamme på bøde eller fængsel indtil 6 år. Bestemmelsen omfatter grove (kvalificerede) former for psykisk vold og må således anses som en overbygning i forhold til den foreslåede bestemmelse. I tilfælde, hvor der sker domfældelse efter § 245, stk. 2, for sådanne overtrædelser, skal de samme handlinger ikke straffes i sammenstød med den foreslåede bestemmelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.”

I besvarelsen af 19. februar 2019 af spørgsmål nr. 19 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende lovforslaget fremgår blandt andet følgende:

”3. Jørn Vestergaard anbefaler endvidere, at det udgår fra bestemmelsen, at det er et krav, at den psykiske vold er egnet til at styre forurettede, idet det afgørende må være, om gerningspersonens handlinger i sig selv objektivt og tilstrækkelig klart overskrider visse grænser.

Justitsministeriet kan oplyse, at ordlyden ”styre” sigter til kontrollerende adfærd, som forhindrer forurettede i at udfolde sig frit, herunder pga. en frygt for nye krænkelser. Begrebet er dermed med til at præcisere, hvilke former for handlingsmønstre som er omfattet af bestemmelsen.

Bestemmelsen er udformet bl.a. på baggrund af drøftelser med og forslag fra en række organisationer, der har en stor indsigt i psykisk vold.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at netop styringen af forurettede er helt central i forhold til definitionen af psykisk vold, idet det er den styrende adfærd, der f.eks. kan medføre, at forurettede får frataget fornemmelsen af at bestemme over sig selv og sit eget liv at forurettedes selv-værd nedbrydes eller at forurettede isoleres eller gøres afhængig af gerningsmanden.

Det bemærkes i øvrigt, at der vil skulle foretages en objektiv vurdering af, om gerningspersonens adfærd er egnet til at styre forurettede. Det er således ikke afgørende for anvendelsen af bestemmelsen, om forurettede rent faktisk er blevet styret, ligesom strafbarheden ikke afhænger af, om styringen har påført den forurettede psykiske skader eller lignende.”

Straffelovens § 243 er efterfølgende ændret ved lov nr. 415 af 13. marts 2021, der indsatte en henvisning i lovteksten til negativ social kontrol som eksempel på psykisk vold omfattet af bestemmelsens anvendelsesområde.

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldspørgsmålet:

Forhold 1:

Landsretten finder, at F's detaljerede og troværdige forklaring om det passerede kan lægges til grund. Forklaringen støttes til dels af forklaringerne afgivet af vidnerne V1 og V2 om bl.a. blå mærker. Landsretten tiltræder herefter af de grunde, som byretten har anført, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med byrettens bevisresultat.

Forhold 2:

Tiltalte og F boede i gerningsperioden ubestridt sammen på den i anklageskriftet angivne adresse, og tiltalte tilhørte således F's husstand.

Spørgsmålet er herefter, om der har været et mønster af groft nedværdigende, forulempende eller krænkende adfærd, udøvet af tiltalte over for F i gerningsperioden fra den 1. april 2019 til den 2. oktober 2019, som har været egnet til utilbørligt at styre hende.

Landsretten finder, at F's detaljerede og troværdige forklaring om det passerede kan lægges til grund også ved bedømmelsen af forhold 2. Tiltaltes modstående forklaring må tilsidesættes. Landsretten finder på denne baggrund, at det er bevist, at tiltalte har udøvet en adfærd overfor F i overensstemmelse med byrettens bevisresultat – dog at der ikke er ført det til domfældelse fornødne bevis for, at tiltalte har ødelagt F's personlige papirer. Landsretten finder det endvidere bevist, at denne adfærd er sket i gerningsperioden, og at adfærden samlet set skete i et fast mønster og må karakteriseres som groft nedværdigende, forulempende eller krænkende, ligesom adfærden var egnet til utilbørligt at styre F. Handlingerne, herunder forsættet til utilbørligt at styre F, kan i det hele tilregnes tiltalte som forsætlige. Det forhold, at tiltaltes handlinger efter det af F forklarede i et vist omfang blev begået af tiltalte, mens han var psykisk uligevægtig og havde modtaget psykologbehandling som følge af barndomstraumer, kan ikke tillægges betydning ved afgørelsen af skyldspørgsmålet.

Strafudmåling

Landsretten finder, at der ikke er fuldt fornødent grundlag for at forhøje straffen. Landsretten har henset til blandt andet karakteren af voldudøvelsen i forhold 1, og det anførte i forarbejderne til straffelovens § 243 om et udgangspunkt for straffens udmåling. Landsretten tiltræder, at der helt undtagelsesvis er grundlag for at gøre straffen betinget med vilkår som anført af byretten. Landsretten har herved særlig henset til forholdenes karakter og det oplyste om tiltaltes personlige forhold.

Udvisning

Landsretten tiltræder, at tiltaltes adfærd ikke udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse, og at betingelserne for udvisning derfor ikke er opfyldt, jf. udlændingelovens § 26 b. Tiltalte tildes derfor en advarsel om udvisning, jf. udlændingelovens § 24 b.

Erstatning

Landsdommerne tiltræder efter de til støtte for kravet fremlagte oplysningers ufuldstændige karakter, at erstatningsspørgsmålet er henvist til Erstatningsnævnet eller eventuelt civilt søgsmål, jf. § 992, stk. 1.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom i sagen mod T stadfæstes med den ændring, at domfældte tildes en advarsel om udvisning.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Cecilie Barrett

Stud.jur